

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט מרדכי נדל

תובעים

זוהר עובד

נגד

נתבעים

1. איתן עובד
2. אבי דור
3. אריה שנדורי
4. סילביה בנימין
5. אלנית בר אל
6. שלומית פרץ

החלטה

- 1
- 2 (1) בפניי בקשה מיום 29.6.2012 מטעם התובע/מבקש, אשר הינו איש ציבור המכהן בתפקיד
- 3 ראש עיריית טבריה, למתן צו עשה במעמד צד אחד, המורה לנתבע 3/משיב 3, תושב העיר
- 4 טבריה, לסגור לאלתר את קבוצת ה"גולשים" אותה הינו מנהל במסגרת אתר האינטרנט
- 5 "FACEBOOK" (להלן: "האתר") ומכונה בשם "להציל את טבריה". כמו כן, עותר התובע
- 6 למתן צו עשה נוסף במעמד צד אחד, המורה לנתבע 3 למחוק את כלל התכנים המפורטים
- 7 במסגרת הקבוצה שכינויה "להציל את טבריה". התובע מוסיף ועותר למתן צו עשה נוסף,
- 8 במעמד צד אחד, האוסר על הנתבע 3 מלפרסם באתר במסגרת קבוצת "גולשים" אחרת
- 9 המכונה בשם "מרימים את טבריה מהקרשים" ו/או בכלי מדיה אחרים, אמירות פוגעניות
- 10 נוספות כלפיו. התובע אף עותר בבקשתו למתן צו עשה נוסף במעמד צד אחד, המורה לנתבע
- 11 3 שלא להקים קבוצות "גולשים" נוספות הדומות באופיין ובמהותן לקבוצת הגולשים
- 12 המנוהלת על ידו, וכן ליתן צו הצהרתי נוסף, המורה לו שלא להקים קבוצות "גולשים"
- 13 דומות במסגרת אתרי אינטרנט אחרים ברשת האינטרנט.
- 14
- 15

רקע עובדתי וטענות הצדדים:

- 16 (2) בתאריך 13.6.2012 הגיש התובע לביהמ"ש תובענה כספית מכח חוק איסור לשון הרע
- 17 תשכ"ה – 1965, בסכום כולל של 600,000 ₪ כנגד שישה מתושבי העיר טבריה, ובכלל זאת
- 18 גם כנגד הנתבע 3, בנימוק כי הינם מפרסמים כנגדו באתר דברי תוכחה מתוך כוונה לשים

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 24553-06-12 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

- 1 אותו ללעג, לקלס ולשנינה בעיני הבריות. בין היתר, ציין התובע בכתב התביעה, כי בתאריך
2 23.5.2012 כתב הנתבע 3 באתר את הדברים הבאים: "זוהר עובד מדוע אתה לא שולח אליי
3 את השליחים שלך חתיכת זבל וחרא של ראש עיר". לטענת התובע, אמירות אלו זכו ל –
4 49 תגובות תמיכה אוהדות ("LIKE"). עוד טוען התובע, כי במסגרת דיון רב משתתפים
5 אחר, כתב את הדברים הבאים כלפי התובע: "איך נפלו מטומטמים ... והנפילה שלך
6 תשמע בכל המדינה עם בום כיאה למשקלך ... חרא של ראש עיר ומושחת...". מוסיף
7 התובע וטוען, כי בתאריך 3.5.2012 כתב הנתבע 3 באתר את הדברים הפוגעניים הבאים:
8 "איזה ראש עיר ואיזה באטיח זה סתם...פושע נגד ילדים האבו נאפחחה הזה ... חרא של
9 בן אדם", וכי לאחר קבלת כתב התביעה לידיו אף כתב כנגד התובע באתר את הדברים
10 הפוגעניים הבאים: "בנוסף לכל, ברגע זה בא אלי שליח מהדאר עם מכתב רשום ובו תביעה
11 של ראש העיר האם גם אתם קיבלתם – זוהר עובד אני לא שם אליך יא בן זונה ומושחת
12 אתה עברייני שתגיע בסוף לבית הכלא אני יודע שזה אתה הבן אלף... אתה רשע בן אלף
13 ואני עוד אעשה הכל כדי שתעוף... אתה נוכל וכך תישאר ... אין לי מה להפסיד יא ראש
14 עיר מושחת וזבל ... בן זונה היית וכך תישאר". התובע אף הפנה את ביהמ"ש לאמירות
15 פוגעניות נוספות מצד הנתבע 3, אותן כתב באתר זמן קצר לאחר קבלת התביעה בתיק
16 העיקרי (כגון: מושחת, עברייני, רשע בן אלף, בן זונה, מפעיל עבריינים, מפיונר). בהתבטאות
17 נוספת באתר מיום 28.6.2012 ייחס הנתבע 3 לתובע ניהול של "רומנים מהצד" המסיחים
18 את דעתו מניהולה השוטף של העיר, כלשונו.
19
- 20 (3) הבקשה אמנם הוגשה על ידי התובע במעמד צד אחד, אולם ביהמ"ש מצא לנכון לקבוע שלא
21 להיעתר לה במעמד צד אחד, והורה על קיום דיון בביהמ"ש בתאריך 11.7.2012 לאחר קבלת
22 תגובה בכתב מטעם הנתבע 3. כמו כן, הורה ביהמ"ש לתובע לצרף את האתר כצד נוסף
23 להתדיינות. אולם הן מתגובת ב"כ התובע בכתב וכן מדבריו בביהמ"ש מיום 11.7.2012
24 עולה, כי מאמציו לאתר את נציגות האתר בארץ לא צלחו.
25
- 26 (4) בתגובה לבקשה מטעים הנתבע 3, כי על הבקשה להידחות הן מטעמים פרוצדוראליים והן
27 מטעמים מהותיים כאחד. אשר לטעמים הפרוצדוראליים, מדגיש הנתבע 3 כי לבקשה לא
28 צורף כלל תצהיר התומך בה וכן התחייבות עצמית מטעם המבקש עצמו כפי דרישת הדין
29 הדיוני, אלא כל שצורף לבקשה הוא תצהיר טכני ולקוני מטעם אדם אחר בשם יהונתן
30 ביטון, שהינו סטודנט למדעי המחשב שאיננו קשור כלל למחלוקת נשואת כתב התביעה זה.

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

5) עוד טוען הנתבע 3, כי התובע מבקש לנצל את מעמדו הציבורי ולהלך עליו אימים באמצעות נקיטת הליך משפטי, בכדי להקהות את הביקורת הציבורית הקשה מצד תושבי העיר על אופן התנהלותו במישור המוסרי/אתי וכן גם בכל הנוגע לתפקודו המקצועי כראש עיר. הנתבע 3 מוסיף ומציין בבקשתו, כי הפרסומים עליהם נסמך התובע צוטטו באופן חלקי, מגמתי וסלקטיבי מתוך מטרה להסתיר מידיעת ביהמ"ש את העובדה שעיקר ביקורתו של הנתבעת 3 כלפי התובע, מתייחסת להתנהלותו המפלה של התובע ב"כובעו" כראש עיריית טבריה כלפי ילדים הנמנים על ה"חינוך המיוחד". הנתבע 3 ציין בתגובתו, כי בחר לעשות כן כמי שהינו אב לבת אשר נגרמו לה נזקי גוף קשים ביותר כתוצאה משתיית חלב סינטטי של חברת "רמדיה" ומוכרת כנכה בשיעור של 127%. לפיכך גורס הנתבע 3, כי אין להיעתר לבקשה תיאורטית ואקדמית, שעניינה מתן צו זמני גורף כלפיו המונע ממנו מלפרסם את הגיגיו וטענותיו כלפי התובע, שכן יש בכך כדי לפגוע בזכותו האלמנטרית של הנתבע 3 כתושב העיר וכאזרח המדינה מלשטוח בפרהסיה את ביקורתו כלפי איש ציבור במסגרת האתרים החברתיים ברשת האינטרנט המיועדים לכך. הנתבע 3 אף ציין בתגובתו, כי בין היתר, בחר להתמקד במסגרת ביקורתו גם כלפי דרך התנהלותו האישית של התובע בעקבות הגשת כתבי אישום כנגדו, ולאחר שניתנו על ידי מספר בתי-משפט החלטות שיפוטיות בהן נקבעו כנגד התובע קביעות עובדתיות קשות בכל הנוגע לדרך התנהלותו כראש עיריית טבריה.

6) הנתבע 3 אף מוסיף ומדגיש, כי בהתאם להוראת סעיף 12 לחוק איסור לשון הרע, שומה היה על התובע ליתן הסבר מפורט באיזה אופן ניסה לאתר את נציגי האתר בישראל, או לכל הפחות, להגיש במעמד הגשת כתב התביעה בקשה לביצוע היתר המצאה מחוץ לתחום למשרדי האתר בארה"ב, בהתאם להוראות תקנה 500 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד – 1984.

דיון והכרעה:

7) דין בבקשת התובע להידחות הן מטעמים פרוצדוראליים והן מטעמים מהותיים. כידוע, ע"פ תקנה 365 לתקנות סדר הדין האזרחי תשמ"ד – 1984, מחויב כל בעל דין המגיש בקשה למתן סעד זמני, ובפרט בעל דין המגיש בקשה למתן סעד זמני מכח חוק איסור לשון הרע, לצרף לבקשתו תצהיר מפורט מטעמו התומך בבקשה וכן התחייבות עצמית לשיפוי בעל הדין המשיב, בגין כל נזק שעלול להיגרם למשיב כתוצאה ממתן הצו. על בקשה מעין זו להידון במעמד הצדדים, למעט במקרים בהם שוכנע ביהמ"ש על בסיס ראיות מהימנות

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לכאורה, כי קיים חשש סביר שההשהיה שבקיום הדיון במעמד הצדדים עלולה לסכל את
- 2 מתן הצו או לגרום למבקש נזק חמור (ראה: תקנה 365 (א) – (ג) וכן תקנה 366(א) לתקסד"א
- 3 ; אורי שנהר, דיני לשון הרע (1997) עמוד 357) .
- 4
- 5 8) חרף הוראותיו המפורשות והדווקניות של הדין הדיוני והמהותי כאחד, בחר התובע לעשות
- 6 דין לעצמו כך שבמקום לצרף תצהיר מטעמו התומך בבקשה, החליט על דעת עצמו לצרף
- 7 לבקשה תצהיר של אדם אחר שאיננו קשור כלל ועיקר למחלוקת נשוא הדיון . יתירה מכך,
- 8 התובע בחר לעשות דין לעצמו וחרף החלטתו המפורשת של ביהמ"ש מיום 11.7.2012, בה
- 9 חויב להתייצב לדיון באופן אישי, החליט התובע על דעת עצמו להמרות את החלטת ביהמ"ש
- 10 באמצעות הגשת הודעה בכתב מטעם בא-כוחו, אותה הגיש לביהמ"ש שעות ספורות לפני
- 11 הדיון, בה ציין, כי אין בכוונתו להתייצב לדיון מאחר וסדר יומו העמוס כראש עיר איננו
- 12 מאפשר בידי להתייצב לדיון בבקשתו. יובהר, כי חרף החלטה נוספת שיצאה מלפני
- 13 ביהמ"ש ביום 11.7.2012, בגדרה נצטווה התובע להתייצב לדיון באופן אישי, בחר התובע
- 14 לעשות דין לעצמו פעם נוספת, בכך שבחר שלא להתייצב לדיון ולמנות על דעת עצמו את
- 15 המצהיר, אשר תצהירו הבלתי רלוונטי צורף לבקשה למתן הסעדים ההצהרתיים, כנציג
- 16 מטעמו .
- 17
- 18 9) הוראות הדין בכל הנוגע לחובת התחייבות של בעל דין במסגרת הליך לסעד זמני ליתן
- 19 תצהיר מפורט מטעמו, להתייצב לדיון ולחתום על גבי טופס "התחייבות עצמית" הינן
- 20 הוראות מפורשות ודווקניות שנועדו, בין היתר, לאפשר בידי המשיב לבקשה לחקור את
- 21 מגיש הבקשה (ראה: רע"א 2508/98 מתן נ' מילטל, פ"ד נ"ג(3), 26 ; אורי גורן, סוגיות בסדר
- 22 דין אזרחי, מהדורה עשירית, עמוד 536). חרף זאת, בחר התובע על דעת עצמו באופן מופגן
- 23 ומתריס, להתעלם הן מהוראות הדין וכן מהחלטותיו המפורשות של ביהמ"ש, ובכך רוקן
- 24 מתוכן את הטעם בקיומו של הדיון למתן הסעדים הזמניים להם עתר במסגרת בקשתו .
- 25
- 26 10) דומה שדי בטעמים המפורטים מעלה כדי לדחות על הסף את הבקשה , אולם בשל חשיבותה
- 27 העקרונית של הבקשה, מצאתי לנכון להתייחס גם לפן המהותי של הבקשה בהנחה ואכן
- 28 היה בידי עולה בידי התובע, לעבור את "המשוכה" הדיונית . הקושי בקבלת סעד זמני מסוג
- 29 של צו עשה זמני, קשה מאשר קבלת צו מניעה זמני, שכן במצב של צו עשה זמני יש לכאורה
- 30 משום שינוי במצב הקיים . לפיכך, המבחן העיקרי בעת בחינת בקשה כגון דא הינו האם מתן
- 31 הסעד הזמני הינו כה חיוני ומצדיק שינוי של מצב קיים (ראה : רע"א 388/88 חמיס נ'

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שטרן, פ"ד מ"ג(4), 552; רע"א 160/89 קוטו שירותי מזון נ' משכנות ים בהרצליה, פ"ד
- 2 מ"ג(1), 579. לפיכך, צו עשה זמני המשנה מצב קיים ראוי שיינתן רק במקרים חריגים,
- 3 כאשר ביהמ"ש נוכח כי התערבותו הינה חיונית בכדי למנוע תוצאה קשה ביותר, וכאשר
- 4 הנזק שעלול להיגרם איננו ניתן לתיקון באמצעות פיצוי כספי הולם (ראה: רע"א 5843/05
- 5 איגוד ערים לאיכות הסביבה נ' שרון דן השקעות מיום 13.12.2005).
- 6
- 7 11) קיימים שני מצבים שבהם ניתן לעתור לצו מניעה בעילה של פרסום לשון הרע. במקרה
- 8 הראשון, הפרסום כבר נעשה והנפגע מבקש שהמפרסם לא יחזור על הפרסום (ראה: ת"א
- 9 (נצי') 388/88 חביבי נ' משעור ואח', פ"מ תשנ"א (ג' 3, 15). במקרה השני הפרסום עדיין לא
- 10 נעשה, אולם הנפגע חושש שאדם כלשהו, עומד להוציא את דיבתו רעה והוא מבקש למנוע
- 11 מראש את הפרסום. בעניין ע"א 214/89 אבנרי ואח' נ' שפירא ואח', פ"ד מג(3) 840, 851
- 12 נפסק על ידי ביהמ"ש העליון, כי ניתן ליתן צו מניעה בשני המקרים, שכן הציווי יכול שימנע
- 13 המשך פרסומו של לשון הרע שכבר פורסם, ויכול שימנע פרסום בעתיד של לשון הרע שטרם
- 14 פורסם. בית-המשפט העליון אף הוסיף ופסק בעניין אבנרי, כי בתי-המשפט מוסמכים ליתן
- 15 צווי מניעה האוסרים פרסום עתידי, אולם מתן הצווים הללו נתון לשיקול דעתו של בית-
- 16 המשפט.
- 17
- 18 12) האפשרות לקבל צו מניעה הוגדרה כזכות העומדת לנפגע וזאת למרות העובדה שמקור
- 19 הסעד הזה בדיני היושר. עם זאת, הזכות לקבלת סעד של ציווי אינה שווה בעוצמתה לסעד
- 20 של פיצויים, והיא מוגדרת כסעד משני, שיינתן רק עם סעד הפיצויים אינו מעניק לנפגע סעד
- 21 מספיק. סעיף 74 לפקודת הנזיקין אמנם קובע, כי ציווי לא יינתן אם הנזק שנגרם לנפגע
- 22 קטן וניתן להערכה בכסף או אם מתן הצו יהווה התערבות בנתבע. עם זאת, שיקולים אלה
- 23 אינם בגדר רשימה סגורה ועל בית-המשפט לשקול את הפגיעה שתיגרם לשמו הטוב של
- 24 התובע אם הצו לא יינתן, מצד אחד, ומצד שני, את הפגיעה בזכותו של הנתבע להתבטא
- 25 באופן חופשי. בית-המשפט צריך לבחון את האינטרסים של בעלי הדין, אך הוא אינו יכול
- 26 להתעלם מההשלכות הציבוריות הרחבות של פסיקתו (ראה: שנהר, שם, עמוד 348
- 27 והאסמכתאות דשם).
- 28
- 29

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

- 1 עם זאת, בתביעה שבה עותר התובע לצו מניעה קבוע, כאשר הדבר שטרם פורסם אינו מצוי
- 2 בידי התובע או בידיעתו, לא יוכל התובע לקבל את צו המניעה המבוקש. התובע יכול להשיג
- 3 מידע על הפרסום בכוחות עצמו, דבר שיאפשר לו לקבל את הצו; אולם, בית-המשפט לא
- 4 יסייע לתובע לקבל את הפרסום שטרם הופץ באמצעות הליך של גילוי מסמכים בטרם
- 5 יישמעו הראיות, וכנראה שגם לא בדרך של צו להצגת מסמך במסגרת שמיעת הראיות.
- 6 ההלכה היא אם כן, שידיעת תוכנו של הפרסום מהווה תנאי הכרחי לקבלת צו מניעה קבוע,
- 7 המונע את פרסומו העתידי של הפרסום (ראה: עניין אבנרי, עמוד 872 – 873).
- 8
- 9 (14) בבוא ביהמ"ש להחליט האם ליתן צו מניעה זמני ישקול בית-המשפט שני היבטים. היבט
- 10 אחד הוא, האם הוצגה בפניו תשתית ראייתית מספיקה לכך שהמשיב עומד לפרסם דבר
- 11 המהווה לשון הרע, שאינה מוגנת על פי אחת ההגנות שבחוק. בהנחה שהתשובה לשאלה
- 12 הראשונה תהיה חיובית, יבחן בית-המשפט היבט אחר, והוא הפגיעה שתיגרם למבקש
- 13 כתוצאה מעשיית הפרסום והפגיעה שתיגרם למשיב כתוצאה מהוצאת הצו, ואף את
- 14 ההשלכות שיהיו להתרת הפרסום או לאיסורו על הציבור כולו. בית-המשפט יעריך את
- 15 משקלן היחסי של הפגיעות הללו, ובהתאם לאיזון זה יחליט האם ליתן את הצו. שיקולים
- 16 כגון אלה נשקלים בכל מקרה שבו מתבקש צו מניעה זמני, אולם הפסיקה גיבשה כללים
- 17 מיוחדים להפעלתם כאשר הם מיושמים על בקשה שעילתה מתבססת על חוק איסור לשון
- 18 הרע. דהיינו, מיישמים את הכללים הרגילים בנוגע לצווי מניעה זמניים על הליכים על פי
- 19 חוק איסור לשון הרע. די היה לו למבקש להראות סיכוי לכאורי לקבל צו מניעה קבוע, כדי
- 20 שיינתן לו צו מניעה זמני, או, במלים אחרות: המבקש היה זכאי לצו מניעה זמני אם היה
- 21 מציג תשתית ראייתית שהיתה מלמדת על אפשרות, ולו לכאורה, לכך שיצליח להוכיח
- 22 במשפט, כי המשיב עומד לפרסם לשון הרע, וכי קיימת אפשרות, ולו לכאורה, שהמשיב
- 23 מצידו לא יצליח להוכיח שעומדת לו הגנה כלשהי.
- 24
- 25 (15) לפיכך, במשפטי לשון הרע יינתן צו מניעה זמני רק אם בית-המשפט ישתכנע, שהפרסום
- 26 הצפוי מהווה "לשון הרע" וכן שלמשיב לא עומדת הגנה או שהגנתו מבוססת על אדני סרק.
- 27 בכך הטיל ביהמ"ש העליון נטל כבד על המבקש צו מניעה זמני, תוך היפוך הנטלים הקיימים
- 28 בהליך העיקרי. בעוד שבהליך העיקרי מוטל נטל הוכחת ההגנה על הנתבע, הרי שבהליך
- 29 המקדמי על המבקש להוכיח, כי הגנת המשיב היא לכאורה הגנת סרק, והוא אינו יכול
- 30 להסתפק בכך שיוכיח כי יש לו סיכוי, אפילו סיכוי ממש, להצליח בהליך העיקרי. על
- 31 ביהמ"ש לבחון את הראיות שיובאו בפניו בעניין זה, ועל פיהן עליו להכריע האם עומדת

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

- 1 למשיב הגנה לכאורית או שהגנתו היא הגנת סרק . כאמור, אם מוצא בית-המשפט, כי
- 2 המבקש הציג תשתית מספיקה לכך שהמשיב עומד לפרסם פרסום לשון הרע שאינו מוגן,
- 3 יעבור בית-המשפט לבחינת הפגיעה הכרוכה בפרסום ובהגבלתו. בית-המשפט ישקול מצד
- 4 אחד את הנזק שיגרם הפרסום לשמו הטוב של המבקש , תוך שהוא מתחשב, במקרים
- 5 מסוימים, בכך שפיצוי כספי אינו יכול לתקן את הפגיעה בשמו הטוב של אדם ואת הבושה
- 6 ועגמת הנפש העלולות להיגרם כתוצאה מהפרסום . מצד שני , ישקול בית-המשפט את
- 7 זכותו של המשיב להתבטא באופן חופשי ואת הנזק שייגרם לו אם ייאסר עליו לפרסם את
- 8 הפרסום . כמו כן , יתחשב בית-המשפט בהשלכות הציבוריות של ההחלטה .
- 9
- 10 16) בבואו להכריע בבקשה לצו מניעה זמני, יבחן בית-המשפט גם את אופיו של הפרסום.
- 11 במסגרת בחינה זו יבחן בית-המשפט את מהות הפרסום ואת השאלה, האם הוא עוסק
- 12 בעניין ציבורי בו מעורבים נושאי משרות ציבוריות, או שהוא עוסק בעניין פרטי שאין
- 13 לציבור כל עניין בו. בית-המשפט ייטה להעדיף את האינטרס שבחופש הביטוי כאשר
- 14 הפרסום נוגע לעניינים ציבוריים או לנושאי משרה ציבורית, ולעומת זאת ייטה בית-המשפט
- 15 להעדיף את האינטרס שבשמירה על כבוד האדם כאשר הפרסום נוגע לענייניו של אדם פרטי
- 16 ולציבור אין עניין אמיתי בחשיפת הדברים. הכלל הדיוני הרגיל הוא, שלצורך החלטה
- 17 בבקשות לצווי מניעה זמניים, ישווה בית-המשפט בין הפגיעה שתיגרם למבקש אם הצו לא
- 18 יינתן, לבין הפגיעה שתיגרם למשיב אם הצו יינתן . מבחן זה, הידוע כמבחן "מאזן
- 19 הנוחות", יושם גם על בקשות לצווי מניעה שעילתם פרסום לשון הרע, אולם נראה כי אין
- 20 ליישם את המבחן במקרים שבהם מתבקש צו למניעת פרסום, באותו אופן שבו מיישמים
- 21 את המבחן במקרים אחרים. בית-המשפט העליון פסק, כי יש לנהוג "איפוק רב" במתן צווי
- 22 מניעה האוסרים או מעכבים פרסום. לצורך מציאת נקודת האיזון הראויה בבקשות לצווי
- 23 מניעה זמניים, שעילתם עוולה של פרסום לשון הרע, יש להתחשב בכך שהערכים המתנגשים
- 24 אינם בעלי משקל סגולי שווה, שכן "באיזון בין הערך הציבורי והאישי לשם טוב לבין הערך
- 25 האישי והציבורי לחופש הביטוי יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי". מכאן
- 26 עולה, שצו המניעה הזמני יינתן רק אם הפגיעה הצפויה למבקש תהיה גדולה במיוחד
- 27 בהשוואה לפגיעה שתיגרם למשיב אם ייאסר הפרסום (ראה: שנהר, שם, עמוד 351 – 356).
- 28
- 29

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

- 17) מן הכלל אל הפרט. עסקינן בבקשה שעניינה קבלת סעדים מעורבים המשלבים בחובם פרסומים שנכתבו בעבר טרם הגשת הבקשה וכן פרסומים עתידיים שיכול וייכתבו בעתיד. אשר לפרסומים שפורסמו באתר, הרי שמעיון בפרסומים אותם צירף התובע כנספחים לבקשה עולה, כי התובע בחר לצטט באופן סלקטיבי ביותר רק חלק מן האמירות שנכתבו על ידי הנתבע 3. ודוק, עיון בנספחים המצורפים לבקשה מלמד על כך, כי הקונטקסט הכללי של האמירות מתמקד בביקורת על תפקודו המקצועי של התובע כראש עיר וכן על יושרו האישי וסדרי עדיפויותיו הניהוליים. אולם ניכר מן הבקשה, כי עיקר טרונייתו של התובע מופנה לאמירות הבוטות ומילות הקללה השזורות בתוך מכלול אמירותיו של התובע.
- 18) בפסיקת בתי המשפט נדונה פעמים רבות סוגיית השימוש במילות קללה כאמירות שיש בהן כדי להיכנס לגדר חוק איסור לשון הרע. כך למשל בפסק הדין בעניין ת.א (י-ס) 10551/03 **משה אסולין נ' מרדכי (מוטי) לוי** מיום 29.09.09 נקבע, כי המלצה לאדם "לגשת ולקבל טיפול פסיכיאטרי" אינה אבחנה קלינית עובדתית, אלא הבעת מורת רוח המעידה יותר על אומרה ולפיכך אינה מהווה לשון הרע. בפסקי דין רבים נקבע כי גידופים, קללות ונאצות ככלל אינן מהוות לשון הרע, קל וחומר במקרים שנאמרו בעידנא דריתחא (ראה: ת.א (ת"א) 16294-08 **גולדרינג נ' תמרי** מתאריך 19.11.09, ת.א (קצריך) 550-04 **לויפרמן פייגה נ' בנימין אלבז** מתאריך 28.12.09, ת.א (ת"א) 15411-06 **שותפות "שחקים" ואח' נ' גרוס ואח'** מתאריך 10.12.09 ואח'). המלומד, עו"ד שנהר, אף מציין בספרו בעמוד 131 כי: **"קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב' לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית"**.
- 19) ככלל, אין חשיבות כיצד נתפסים הדברים במחשבותיו של התובע מבחינה סובייקטיבית, אלא על ביהמ"ש לבחון, איזו משמעות מייחס ה"אדם סביר" באורח אובייקטיבי ובחקשר שבהם נאמרו, והאם יש באותו מובן יש כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע. לפיכך, הסוגיה באם דבריו של הנתבע היו בבחינת הבעת דעה שלילית מתוך כעס רב על התובע ונאמרו בקונטקסט הכללי באופן שאינם מהווים לשון הרע, או שמא הרקע לדברים נובע בשל ביקורת וסכסוך אישי שנתגלע בין התובע לבין הנתבע 3, לאור מדיניותו של התובע כראש

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

- 1 עיריית טבריה כלפי ילדים הנמנים על חוג "החינוך המיוחד" וכן על רקע תפקודו האישי של
- 2 התובע כראש עיר .
- 3
- 4 20) אין חולקין , כי חוק איסור לשון הרע מעניק לנפגע סעד כספי גם בהתקיים מקרים שבהם
- 5 הנפגע לא ניזוק מבחינה כספית (ראה : סעיף 7א' לחוק איסור לשון הרע), ברם השאלה האם
- 6 דבריו של הנתבע 3 נכתבו בשעת כעס , או שמא נכתבו בכוונת מכוון , הינה שאלה ראייתית
- 7 הדרושה ליבון והכרעה עובדתיים . כאמור מעלה, הזכות לקבלת סעד של ציווי אינה שווה
- 8 בעוצמתה לסעד של פיצויים, והיא מוגדרת כסעד משני שיינתן רק באם סעד הפיצויים אינו
- 9 מעניק לנפגע סעד מספיק. יתירה מכך, יש לזכור , כי הפסיקה הכירה בחשיבותה של זכות
- 10 שמו הטוב של התובע אם הצו לא יינתן מצד אחד, ומצד שני , את הפגיעה בזכותו של
- 11 הנתבע להתבטא באופן חופשי תוך בחינת ההשלכות הציבוריות הרחבות של פסיקתו .
- 12
- 13 21) ביהמ"ש העליון התייחס בהרחבה בעניין ע"א 89/04 דר' יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי ואח'
- 14 מיום 4.8.2008 לעניין מעמדו של נפגע , אשר הינו איש ציבור, כתוצאה מפרסום דברי לשון
- 15 הרע כנגדו . בעניין זה נקבע , יש במעמד ציבורי הכרוך בחשיפה ציבורית, משום גילוי נכונות
- 16 משתמעת להיחשף לביקורת ציבורית, וכי לאיש הציבור נגישות קלה יחסית לאמצעי
- 17 התקשורת, שבאמצעותם הוא עשוי לעשות שימוש במעמדו כדי לנסות ולהפריך את דבר
- 18 הדיבה כנגדו.
- 19
- 20 22) נכון להיום, קיימות בפסיקת בתי המשפט שתי גישות שונות ומנוגדות ביחס לאחריותו של
- 21 אתר אינטרנט בכל הנוגע לפרסומים פוגעניים הנעשים במסגרתו- גישה אחת, הגורסת כי
- 22 ניתן להחיל סעיפים מסויימים מתוך חוק איסור לשון הרע על אתרי אינטרנט במקרים
- 23 מסויימים(ראה : שלום (ת"א) 145/00 שאול ויסמן נ. גולן ואח', תק- של 112(3)2001) . לעומת
- 24 זאת, גישה שנייה גורסת , כי בהיעדר חקיקה מפורשת לא ניתן להטיל על אתרי אינטרנט
- 25 אחריות מכוח חוק איסור לשון הרע (ראה : ת"א 7830/00 בורוכוב נ' אלישי, תק-של
- 26 1216 (2)2002 ; ת"א 51859/06 דיסקין נ. הוצאת עיתון הארץ בע"מ , תק-של 3300 (4)2008 ;
- 27 ת"א 14303/08 רבקה פלח נ. שירותי בריאות כללית (פורסם בנבו)) .
- 28
- 29 23) סעיף 9 לחוק איסור לשון הרע מאפשר בידי ביהמ"ש להוציא צווים כנגד הנתבע וכן כנגד
- 30 אנשים שכלל לא היו צד לדיון ושלא ביצעו כל עוולה, ובכלל זאת צו איסור הפצה, צו
- 31 החרמה, צו לפרסום תיקון או הכחשה וכן צו לפרסום פסק הדין שניתן במשפט . את הצווים

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שבסעיף 9 ניתן לתת "נוסף לכל עונש וסעד אחר". ברם, שימוש בסמכות זו שמורה אך ורק
- 2 למקרים חריגים המופנה כנגד הנתבע בלבד, יינתן רק בנסיבות חריגות (ראה שנהר, שם,
- 3 עמוד 359).
- 4
- 5 24) התובע פנה אל הנתבע 3 בדרישה להסרת התוכן הפוגעני באמצעו כתיבת מכתב התראה
- 6 בלבד, וזאת על אף שהיה סיפק בידיו לפנות אל הנהלת האתר בבקשה אלקטרונית להסרת
- 7 התכנים הפוגעניים, באמצעות הגשת בקשה העולה בקנה אחד עם תקנון האתר. ב"כ
- 8 התובע התייחס במהלך הדיון בביהמ"ש וכן בכתבי טענותיו לכך שמנהלי קבוצות הגולשים
- 9 כפופים לקריטריונים מסוימים בהתאם לתקנון מחייב אותו קבע האתר, תוך מתן אפשרות
- 10 בידי הנפגע לפנות מיוזמתו אל האתר בבקשה להסרת התוכן הפוגעני. עם זאת, לא זו אף זו
- 11 שהתובע לא טרח להציג בפני ביהמ"ש את התקנון האמור, אלא שגם לא נתן הסבר של ממש
- 12 לתמיהה מדוע לא פנה אל הנהלת האתר בבקשה להסרת התוכן הפוגעני טרם הפניה
- 13 לביהמ"ש. זאת ועוד, חלק מן הסעדים המבוקשים מתייחסים לאמירות אשר נכתבו על ידי
- 14 הנתבע 3 במהלך חודש מאי 2012, דהיינו, כחודש ימים לפני הגשת התביעה בתיק העיקרי.
- 15 התובע לא השכיל להבהיר מדוע הבקשה להסרת הפרסומים לא הוגשה לביהמ"ש עובר
- 16 לביצוע הפרסום באתר, או לחילופין, בד בבד עם הגשת התביעה בתיק העיקרי. לכן, דומה
- 17 כי התובע בחר להגיש את הבקשה דנן, בעקבות התגברות מחאתו של הנתבע 3 כנגדו לאחר
- 18 שזה קיבל את התובענה בתיק העיקרי. כמו כן, לא עלה בידי התובע לסתור את טענתו של
- 19 הנתבע 3 בתצהירו לפיה, אין בכוונתו לפרסם כנגד התובע בעתיד פרסומים פוגעניים
- 20 במסגרת אתרי אינטרנט אחרים (ראה: סעיף 18 לתצהיר הנתבע 3). מה גם, שהיה ויעשה
- 21 כן, אזי פתוחה בפניו הדרך להגיש כנגד הנתבע 3 תובענה נוספת וכן לבקש מביהמ"ש
- 22 לאחדה עם תובענה זו.
- 23
- 24 25) לאור המקובץ מעלה שוכנעתי, כי אין מקום להיעתר לבקשת התובע על כלל ראשיה, ובכלל
- 25 זאת גם ביחס לבקשת התובע לאסור על הנתבע 3 מלהקים קבוצות "גולשים" אחרות, בין
- 26 אם במסגרת האתר ו/או בין אם במסגרת אתרי אינטרנט אחרים. אמנם, בסופו של יום,
- 27 יהיה על המותב אשר ידון בתיק העיקרי לקבוע, האם האמירות הבוטות בהן עשה הנתבע 3
- 28 שימוש, חוסות תחת הגנת חוק איסור לשון הרע. אולם מסתמא, כי בשלב זה, התובע בחר
- 29 שלא להגיש תצהיר מטעמו ושלא להתייבב לדיון בבקשה אותה הגיש במעמד צד אחד,
- 30 בכוונת מכוון, מתוך מטרה להרתיע את הנתבע 3 וכן את יתר הנתבעים בתיק זה, מלהמשיך
- 31 ולפרסם את ביקורתם האישית כלפיו עד לתום ההליכים בתיק העיקרי.

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"א 12-06-24553 עובד נ' עובד ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (26) אשר על כן, הבקשה נדחת. התובע יישא בהוצאות הנתבע 3 בגין הגשת בקשה זו בלא כל
- 2 קשר לתוצאות ההליך בתיק העיקרי, בסך של 3,000 ₪. בעקבות השינויים הצפויים בסדרי
- 3 בית המשפט, התיק ייקבע בהמשך ויישלחו זימונים לצדדים.
- 4
- 5
- 6 ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ב, 16 יולי 2012, בהעדר הצדדים.
- 7
- 8
- 9

10
11
12

מרדכי נדל, שופט